

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 5Co/62/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119286680
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 12. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dagmar Cabadajová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:6119286680.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dagmar Cabadajovej a členov senátu JUDr. Gabriely Veselovej a JUDr. Evy Kyselovej, v právnej veci žalobcu: AUTOSERVIS KSM, s.r.o., IČO: 45 340 285, so sídlom Slavkovská 25, Kežmarok, právne zastúpený: AZARIOVÁ & RUŽBAŠAN Law firm, s.r.o., IČO: 47 237 406, so sídlom Kmeťova 26, Košice, proti žalovanému: KOOPERATIVA poisťovňa, a.s., Vienna Insurance Group, so sídlom Štefanovičova 4, 816 23 Bratislava, IČO: 00 585 441, právne zastúpený JUDr. Felixom Neupauerom, advokátom, so sídlom advokátskej kancelárie Z. Y. X/A, XXX XX. E., o zaplatenie 216,01 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Žilina č.k. 46C/59/2019-126 zo dňa 4.3.2020, takto

rozhodol:

I. Krajský súd rozsudok okresného súdu č.k. 46C/59/2019-126 zo dňa 4.3.2020 v časti výroku, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 216,01 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 114,61 eur od 19.12.2018 do zaplatenia, a to do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku (výrok I.) a že žalobcovi priznáva proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % (výrok III.) **p o t v r d z u j e .**

II. V odvolaní nenapadnutej časti (výrok II.) zostáva rozsudok okresného súdu **n e d o t k n u t ý .**

III. Žalobcovi voči žalovanému **p r i z n á v a** nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. O jeho výške bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Žilina rozsudkom č.k. 46C/59/2019-126 zo dňa 4.3.2020 uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 216,01 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 114,61 eur od 19.12.2018 do zaplatenia, a to do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Vo zvyšnej časti žalobu zamietol. Žalobcovi priznal proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

V odôvodnení rozsudku poukázal na žalobu, ktorou sa žalobca domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 216,01 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 114,61 eur od 19.12.2018 do zaplatenia a úrokov z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 101,40 eur od 20.2.2019 do zaplatenia a náhrady trov konania. Nárok odôvodnil tým, že dňa 5.6.2018 došlo k dopravnej nehode, pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle AUDI A5, EČV: KK526CB, rok výroby: 2012, ktoré v čase dopravnej nehody patrilo poškodenej J. X., ktorá mala so žalovaným uzatvorenú Zmluvu o havarijnom poistení motorových vozidiel Auto komplet, č. poisťnej zmluvy 6593371727 zo dňa 07.04.2017. Poškodená hneď po poisťnej udalosti túto udalosť žalovanému riadne a včas nahlásila a žalovaný ju zaregistroval pod č. poisťnej udalosti 9565904761. Poškodená si dala svoje motorové vozidlo opraviť v autoservise AUTOSERVIS KSM, s.r.o. Náklady na opravu tohto motorového vozidla boli vo výške 1.040,72 eur. Táto suma bola následne uplatnená u žalovaného faktúrou č. 3112018200.

Žalobcovi bolo Oznámením o poistnej udalosti zo dňa 05.12.2018 žalovaným oznámené, že bolo ukončené šetrenie tejto poistnej udalosti a bol mu predložený výpočet výšky poistného plnenia. Fakturovaná suma za opravu vozidla poškodeného predstavovala sumu 1.040,72 eur. Suma priznaná a uhradená žalovaným však bola iba vo výške 726,11 eur. Celková nepriznaná suma, po odpočítaní spoluúčasti vo výške 200,00 eur, je vo výške 114,61 eur. Táto nepriznaná suma vo výške 114,61 eur bola poškodenou postúpená na žalobcu zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 21.01.2019. Likvidátor žalovaného k škodovej udalosti uviedol: „Oprava vykonaná nezmluvným servisom, pre zmluvný servis priznaná pracovnosť 16,67 eur bez DPH, rozdiel v práci, lakovaní.“ Žalobca si uplatnil aj druhý nárok, a to na základe škodovej udalosti zo dňa 16.1.2019, kedy došlo k dopravnej nehode, pri ktorej bola spôsobená škoda na rovnakom motorovom vozidle, ako vyššie uvedené, ktoré v čase dopravnej nehody patrilo poškodenému J. X. ktorá mala so žalovaným uzatvorenú Zmluvu o havarijnom poistení motorových vozidiel Auto komplet, č. poistnej zmluvy 6593371727 zo dňa 07.04.2017. Poškodená ihneď po poistnej udalosti túto udalosť žalovanému riadne a včas nahlásila a žalovaný ju zaregistroval pod č. poistnej udalosti 9566784706. Poškodená si dala svoje motorové vozidlo opraviť v autoservise AUTOSERVIS KSM, s.r.o. Náklady na opravu boli vo výške 2.975,94 eur a táto suma bola následne uplatnená u žalovaného faktúrou č. 3112019006. Žalobcovi bolo Oznámením o poistnom plnení zo dňa 05.02.2019 žalovaným oznámené, že dňa bolo ukončené šetrenie poistnej udalosti č. 9566784706 a bol mu predložený výpočet výšky poistného plnenia. Fakturovaná suma za opravu vozidla poškodeného z tejto poistnej sumy predstavuje sumu 2.975,94 eur, keď suma priznaná a uhradená žalovaným bola iba vo výške 2.670,34 eur. Nepriznaná suma po odpočítaní spoluúčasti vo výške 200,00 eur a odpočítaní kráteného plnenia vo výške 4,20 eur, je vo výške 101,40 eur. Táto nepriznaná suma vo výške 105,60 eur bola poškodenou postúpená na žalobcu zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 18.02.2019. Podľa vyjadrenia likvidátora žalovaného: „Faktúra porovnaná kalkulačným programom AUDATEX na základe obhliadky motorového vozidla po oprave s priznanou normohodinou práce 25,- eur s DPH.“

Po vydaní platobného rozkazu v rámci upomínacieho konania žalovaný podal proti nemu odpor, v ktorom uviedol, že celý žalobný návrh žalobcu neuznáva a považuje ho za nedôvodný. Namietal, že žalobca nie je aktívne legitimovaným subjektom na podanie žaloby, pretože poškodená predstavovala dlžníka žalobcu a nemohla so žalobcom platne uzatvoriť zmluvu o postúpení pohľadávky, preto postúpenie považuje za neplatný právny úkon. Akékoľvek ďalšie nároky žalobcu považuje za nepreukázané, neoprávnené a nedôvodné, okrem poistného plnenia, ktoré plnil.

Žalobca v písomnom vyjadrení k námietke aktívnej vecnej legitímácie uviedol, že pohľadávka, ktorej zaplatenie je predmetom sporu, vznikla krátením časti poistného plnenia, ktoré si uplatnil poistený na základe uzatvorenej havarijnej zmluvy o poistení motorového vozidla. Pohľadávka, ktorej zaplatenie je predmetom, predstavuje krátené časti poistných plnení, ktoré si uplatnili poistení na základe uzatvorenej zmluvy o havarijnom poistení motorového vozidla so žalovaným a zároveň, ktoré postúpili na žalobcu zmluvou o postúpení časti pohľadávky. Žalovaný krátil poistné plnenie z dôvodu, že bola priznaná cena práce na jednu normohodinu len do výšky 20,- eur, resp. 25,- eur, po porovnaní faktúr za opravu s kalkulačným programom Audatex. Zdôraznil, že ak by poistený alebo poškodený z poistných udalostí museli najprv uhradiť náklady, a tak žiadať preplatenie, poprel by sa základný význam a účel samotného poistenia.

Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa ust. § 524 ods. 1,2, § 525 ods. 1,2, § 526 ods. 1,2, § 788 ods. 1 a 3, § 797 ods. 1 až 4, § 799 ods. 1 až 3, § 442 ods. 1, § 517 ods. 1,2 Občianskeho zákonníka. Vykonaným dokazovaním mal preukázané, že dňa 5.6.2018 došlo k dopravnej nehode, pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle AUDI A5, EČV: KK526CB, rok výroby: 2012, ktoré v čase dopravnej nehody patrilo poškodenému J. X. Poškodená mala so žalovaným uzatvorenú zmluvu o havarijnom poistení motorových vozidiel číslo poistnej zmluvy 6593371727, uzatvorenej dňa 7.4.2017. Škodová udalosť bola dňa 5.6.2018 (v odôvodnení je nesprávne uvedené dňa 9.4.2018) riadne ohlásená žalovanému, u ktorej má poškodená uzatvorené havarijné poistenie. Existenciu škodovej udalosti, ako aj nárok žalobcu uplatnený u žalovaného vyplýva z oznámenia o poistnom plnení zo dňa 6.12.2018, že šetrenie poistnej udalosti č. 9565904761 ukončil žalovaný dňa 3.12.2018 a vyplatil žalobcovi poistné plnenie v sume 726,11 eur. Z uvedeného oznámenia vyplýva, že toto bolo adresované priamo žalobcovi a bolo krátené poistné plnenie za normohodinu vypočítané v sume 16,67 eur bez DPH pre rozdiel v práci v lakovaní. Žalobca si zároveň uplatnil aj nárok z druhej poistnej udalosti zo dňa 16.1.2019, kedy bola spôsobená dopravná nehoda a vzniknutá škoda na motorovom vozidle AUDI A5 EČV: KK526CB, rok výroby: 2012, ktoré patrilo poškodenému J. X. Poškodená mala so žalovaným uzatvorenú zmluvu o havarijnom poistení motorových vozidiel Autokomplet číslo poistnej zmluvy 6593371727 zo dňa 7.4.2017. Poškodená ihneď po poistnej udalosti túto udalosť žalovanému riadne a včas nahlásila, keď žalovaný ju zaregistroval pod číslom poistnej udalosti 9566784706. Existenciu škodovej udalosti,

ako aj nárok žalobcu uplatnený u žalovaného vyplýva z oznámenia o poistnom plnení zo dňa 5.2.2019, z ktorého vyplýva, že šetrenie tejto poistnej udalosti (č. 9566784706) ukončil žalovaný dňa 4.2.2019 a vyplatil žalobcovi poistné plnenie v sume 2.670,34 eur. Z uvedeného oznámenia vyplýva, že toto bolo adresované priamo žalobcovi a bolo krátené poistné plnenie za normohodinu vypočítanú sumu 25,- eur s DPH podľa programu audatex. Žalovaný spochybňoval aktívnu legitimáciu žalobcu z dôvodu postúpenia neexistujúcej pohľadávky z poškodeného na žalobcu. Súd prvej inštancie konštatoval, že v dôsledku zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 21.1.2019, ako aj zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 18.2.2019 je daná aktívna legitimácia žalobcu, keď postúpená pohľadávka má charakter budúcej pohľadávky, keďže jej vznik bol viazaný na ďalšie právne úkony, ktoré sú obsahom danej zmluvy, a to odplatnosť postúpenia a vzájomné započítanie pohľadávok. Táto pohľadávka vychádza zo základu nevyplateného poistného plnenia podľa ust. § 797 ods. 3 Občianskeho zákonníka. Súd prvej inštancie mal ďalej preukázané, že žalovaný v prípade prvej škodovej udalosti zo dňa 5.6.2018 nespĺňal svoju zákonnú povinnosť podľa § 797 ods. 3 Občianskeho zákonníka a žalobcovi nevyplatil plnenie splatné do 15 dní, len čo poisťiteľ skončil vyšetrenie potrebné na zistenie rozsahu povinnosti poisťiteľa plniť. Žalovaný sa o prvej poistnej udalosti dozvedel dňa 6.6.2018 a šetrenie poistnej udalosti ukončil 3.12.2018, takmer po polroku po poistnej udalosti. Uvedené vyplýva z oznámenia o poistnom plnení zo dňa 5.12.2018. V prípade druhej poistnej udalosti zo dňa 16.1.2019 sa žalovaný dozvedel dňa 17.1.2019 a šetrenie poistnej udalosti ukončil 4.2.2019, t.j. do jedného mesiaca, odkedy sa o poistnej udalosti dozvedel. V druhom prípade tak žalobca splnil svoju zákonnú povinnosť ukončiť šetrenie a poskytnúť poistné plnenie v zmysle § 797 ods. 3 Občianskeho zákonníka.

Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že čo sa týka samotného žalobného nároku, ten je dôvodný, pretože náklady na prácu v danom prípade sa vypočítali s priznaním hodinovej sadzby účtovanej autoservisom (vrátane DPH), ktorá neprevyšovala obvyklú cenu v danom regióne daného opravcu pre konkrétnu značku a typ vozidla, keď žalobca v danom prípade si účtoval za normohodinu pri AUDI A5 vo výške 25,- eur za mechanické práce a 30,- eur za lakovacie práce. V oboch prípadoch, teda pri oboch škodových udalostiach, išlo o totožné vozidlo toho istého majiteľa, pričom v prípade prvej škodovej udalosti žalovaný odôvodnil krátenie tým, že priznaná pracnosť za lakovanie je 16,67 eur bez DPH za lakovanie a v druhom prípade (to isté vozidlo) krátil poistné za normohodinu práce 25,- eur s DPH, a preto neuznané náklady na množstvo a cenu práce v plnej výške neboli uznané žalovaným dôvodne, nakoľko žalovaný nijakým spôsobom nepreukázal, že výšky normohodiny účtovaná žalobcom je nadhodnotená, resp. neobvyklá v danom regióne opravcom pre konkrétnu značku a typ vozidla. Naopak žalobca predložil cenníky, ktoré monitorujú ceny normohodín obvykle v regióne východného Slovenska. Žalobca tak neuniesol nielen bremeno tvrdenia, ale ani bremeno dôkazu vo vzťahu k nároku na uplatnenú výšku normohodiny vykonaných prác. Súd prvej inštancie konštatoval, že nezistil žiadny dôvod neposkytnúť poškodenému, resp. žalobcovi náklady opravy poškodených vozidiel v prípade oboch škodových udalostí v plnej výške.

Keďže žalobca si uplatnil úroky z omeškania od nasledujúceho dňa po uplynutí lehoty na poskytnutie poistného plnenia, v prípade prvej škodovej udalosti od 19.12.2018, keďže poistné šetrenie bolo ukončené dňa 3.12.2018, kedy začala plynúť 15-dňová lehota na poskytnutie plnenia, ktorá uplynula 18.12.2018. Skutočnosť, či sa dostal žalovaný do omeškania, súd posudzoval podľa ust. § 797 ods. 3 OZ, t.j. či si žalobca splnil povinnosť a ukončil šetrenie poistnej udalosti do jedného mesiaca od jej nahlásenia. Súd prvej inštancie mal preukázané, že v prípade prvej poistnej udalosti žalovaný ukončil šetrenie poistnej udalosti až takmer po pol roku od jej nahlásenia a tak sa preukázateľne dostal do omeškania. Preto súd žalobcovi priznal nárok na úrok z omeškania z priznanej istiny vo výške 114,61 eur od 19.12.2018 do zaplatenia. V prípade druhej škodovej udalosti si uplatnil nárok na úroky z omeškania od 20.2.2019. Šetrenie poistnej udalosti bolo ukončené 4.2.2019, t.j. do jedného mesiaca od nahlásenia poistnej udalosti (nahlásenie dňa 17.1.2019). V danom prípade si žalovaný splnil zákonnú povinnosť, nakoľko podľa § 797 ods. 3 OZ v lehote 15 dní vyplatil žalobcovi poistné plnenie (krátené). Súd dospel k záveru, že nárok na úrok z omeškania žalobcovi v prípade druhej škodovej udalosti neprinálež (vychádzal z rozhodnutia NS SR sp.zn. 3 Cdo 145/2017 z 22.11.2018). Tak na základe vyššie uvedeného vyhovel žalobe v časti celej uplatnenej istiny a úroky z omeškania pri prvej škodovej udalosti a žalovaného zaviazal na zaplatenie sumy 216,01 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 114,61 eur od 19.12.2018 do zaplatenia. Vo zvyšnej časti žalobu zamietol (úrok z omeškania pri druhej škodovej udalosti).

O nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP, teda podľa zásady úspešnosti žalobcu v konaní a keďže žalobca bol v konaní úspešný v celej uplatnenej istine (s výnimkou časti príslušenstva), preto žalobcovi priznal proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Proti rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný. Namietal, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP). Rozsudok považuje za nesprávny, nezákonný a navyše aj arbitrárny a trpí nepreskúmateľnosťou. Súd vyslovil právne závery, avšak nevysporiadal sa so skutočnosťami, zohľadnenie ktorých je nevyhnutné pre právne posúdenie veci a rozhodol na základe nepodloženej právnej konštrukcie, ktorú navyše nedostatočne odôvodnil. Predovšetkým sa nedostatočným a nesprávnym spôsobom vysporiadal s námietkou aktívnej legitimácie žalobcu. So súdom uvádzaného zisteného skutkového stavu vyplýva, že poškodený mal voči žalobcovi záväzok, ktorý spočíval neuhradenej faktúre. Z toho vyplýva, že poškodený predstavoval subjekt, ktorý bol dlžníkom žalobcu. Preto, ak poškodený predstavoval dlžníka žalobcu, nemohol so žalobcom platne uzatvoriť zmluvu o postúpení pohľadávky. Uzatvorením zmluvy o postúpení nemohlo dôjsť k postúpeniu pohľadávky poškodeného na žalobcu, ale došlo k postúpeniu záväzku poškodeného, ktorý v zmysle vystavenej faktúre predstavuje práve pohľadávku žalobcu. Poškodený mal postúpiť tzv. pohľadávky, ktoré mal voči žalovanému, ktoré však vyplývajú z jeho záväzkov voči žalobcovi, čo v konečnom dôsledku znamená, že mal postúpiť pohľadávky, ktoré predstavujú jeho záväzky a nie pohľadávky, čo v konečnom dôsledku je v rozpore s ust. § 524 ods. 1 OZ. Preto podľa odvolateľa žalobca nemohol predstavovať aktívne vecne legitimovaný subjekt na strane žalobcu. V tejto súvislosti poukázal na judikatúru súdov Českej republiky. Navrhol preto, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu zrušil v časti výroku I. a III. a v tejto časti vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie.

3. Žalobca k odvolaniu žalovaného uviedol, že žalovaný v podanom odvolaní neuvádza žiadne skutočnosti, ktoré by mohli akokoľvek spochybniť správnosť skutkových zistení a právnych záverov súdu prvej inštancie. Žalovaný nepredložil žiadny dôkaz, ktorým by rozsudkom priznaný nárok žalobcovi mohol akokoľvek spochybniť. Napadnuté rozhodnutie považuje za vecne správne, pretože sa súd dôsledne vysporiadal s predmetom konania a plne sa stotožňuje s názorom súdu obsiahnutým v odôvodnení rozhodnutia a nesúhlasí s názorom žalovaného, že tento rozsudok je arbitrárny. Arbitrárne rozhodnutie je také, ktoré je založené na svojvôli súdu, neopiera sa o zákon, čo nemožno tvrdiť o žalovaným napádanom rozsudku, ktoré obsahuje dostatok dôvodov, ako aj odkaz na relevantné ustanovenia zákonov. Súd sa nemôže vyjadrovať v odôvodnení ku každej námietke žalovaného, či ku každému slovu, ale iba k podstatným a sporným. Nesúhlasí so žalovaným, ktorý v podanom odvolaní prezentuje poškodeného ako dlžníka žalobcu, čo odôvodňuje tým, že poškodený neuhradil pohľadávku (faktúry za opravu poškodeného motorového vozidla), ktorú žalovaným neuhradenej a krátenej časti postúpil zmluvami o postúpení pohľadávky na žalobcu. Žalobca preto plne zotrváva na argumentácii prezentovanej v prvostupňovom konaní, pričom dopĺňa, že podľa § 797 ods. 2 Občianskeho zákonníka právo na plnenie vznikne, ak nastane skutočnosť, s ktorou je spojený vznik povinnosti poisťiteľa plniť (poistná udalosť). Nárok na náhradu škody, resp. poistného plnenia vzniká okamihom vzniku škody a neviaže sa na vykonanie opravy motorového vozidla, a teda nie je ani rozhodujúce v prípade navrátenia veci do predošlého stavu, kto a ako uhradí škodu. Právna skutočnosť, ktorá podmieňuje vznik nároku, je vznik poistnej udalosti. Vlastník vozidla nemusí uhradiť faktúru za opravu, pretože jej úhrada má byť zabezpečená práve poistným plnením žalovaného (rozsudok Krajského súdu v Košiciach zo dňa 24.9.2018 sp.zn. 3Cdo/31/2018). V tejto súvislosti ďalej poukázal na judikatúru Krajského súdu v Žiline, ako aj judikatúru iných súdov v rámci Slovenskej republiky. Navrhol preto rozsudok okresného súdu potvrdiť ako vecne správny a rovnako aj výrok o trovách konania.

4. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané stranou sporu v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 a § 380 ods. 1 CSP bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario, pretože nebolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie vykonané súdom prvej inštancie a nevyžadoval to ani verejný záujem, rozsudok v zmysle ust. § 378 ods. 1 v spojení s ust. § 219 ods. 1 CSP bol verejne vyhlásený, čo bolo v zmysle § 219 ods. 3 CSP oznámené na úradnej tabuli a webovej stránke krajského súdu a ktorým napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa ust. § 387 ods. 1,2 CSP potvrdil z dôvodu vecnej správnosti.

5. Za aplikácie relevantných zákonných ustanovení bol rozsudok súdu prvej inštancie posudzovaný odvolacím súdom v zmysle odvolacích dôvodov žalovaného, ktorý v podanom odvolaní namietal nedostatočne zistený skutkový stav a nesprávne právne posúdenie veci a tým nepreskúmateľnosť rozsudku. K námietke nepreskúmateľnosti rozsudku krajský súd uvádza, že podľa aktuálneho znenia Civilného sporového poriadku nepreskúmateľnosť súdneho rozhodnutia nie je odvolacím dôvodom a nie

je ani výslovným dôvodom pre zrušenie rozhodnutia súdu prvej inštancie (§ 389 ods. 1 CSP). Uvedené však neznamená, že súd prvej inštancie nemusí rešpektovať zákonné ustanovenia o náležitostiach rozhodnutia v časti odôvodnenia, resp. dostatočne neodôvodniť záver svojho rozhodnutia.

6. Krajský súd námietku žalovaného o nepreskúmateľnosti napadnutého rozsudku z dôvodu, že závery okresného súdu nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní a že bol nedostatočne zistený skutkový stav, nepovažoval za relevantnú. Krajský súd je toho názoru, že okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol podstatné okolnosti týkajúce sa výkladu opodstatnenosti, pravdivosti, zákonnosti a spravodlivosti výroku rozhodnutia, keď sa vysporiadal so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami a myšlienkový postup okresného súdu je z odôvodnenia napadnutého rozsudku dostatočne zrejmy. Okresný súd uviedol, ktoré skutočnosti mal z vykonaného dokazovania za preukázané, uviedol príslušné právne normy, ktoré na zistený skutkový stav aplikoval, a to s poukazom na všetky skutočnosti, ktoré boli zistené vykonaným dokazovaním a tiež s poukazom na právne závery, ktoré okresný súd prijal.

7. Právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia nepochybne patrí medzi základné zásady spravodlivého súdneho procesu a vyplýva aj z ustálenej judikatúry ESLP. Zároveň však judikatúra tohto súdu nevyžaduje, aby na každý argument strany, aj na taký argument, ktorý pre rozhodnutie vo veci samej nie je podstatný, bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. Ústavný súd SR opakovane vyslovil, že súčasťou obsahu základného práva na spravodlivý proces je aj právo strany sporu na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t.j. uplatnením nárokov o obranu proti takémuto uplatneniu (IV. ÚS 115/003). Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, celého spisového materiálu a vyhodnotení toho, čo uviedli strany sporu v rámci odvolacieho konania dospel k záveru, že súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia zrozumiteľným a dostatočným spôsobom uviedol dôvody, pre ktoré žalobe vyhovel. V preskúmvanej veci zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 21.1.2019 medzi postupcom (poškodenou) J. X. a postupníkom (žalobcom) boli upravené navzájom prepojené viaceré práva a povinnosti subjektov zmluvy a nepochybne vôľou poškodenej a žalobcu bolo dotknuté vzájomné práva a povinnosti upraviť v rámci tejto zmluvy, a to k odplatnému postúpeniu pohľadávky vo výške 114,61 eur, čo predstavuje rozdiel medzi fakturovanou sumou a poistným plnením už vyplateným spoločnosťou KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s., Vienna Insurance Group a jej príslušenstva z postupcu na postupníka a za podmienok ustanovených touto zmluvou. Rovnako aj Zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 18.2.2019 medzi rovnakými účastníkmi ako v predchádzajúcej zmluve bolo predmetom postúpenie pohľadávky vo výške 105,60 eur, čo predstavuje rozdiel medzi fakturovanou sumou a poistným plnením už vyplateným žalovaným na postupníka za podmienok ustanovených touto zmluvou. To, že postupca záväzok z opravy predmetného vozidla priamo nesplnil postupníkovi, ale vo vzťahu k tomuto záväzku uplatnil započítanie, toto započítanie predstavuje jeden zo spôsobov zániku dlhu v zmysle § 580 Občianskeho zákonníka. Právnym následkom započítania je zánik vzájomných pohľadávok, pokiaľ sa vzájomne kryjú. Zánik nastáva okamihom, kedy sa stretli pohľadávky spôsobilé na započítanie a nie až od kompenzačného prejavu, resp. od doby, keď takýto prejav došiel druhej strane. Právne účinky nastávajú ku dňu stretu vzájomných pohľadávok, ak sú splnené všetky predpoklady pre započítanie, a to, že sa jedná o vzájomné pohľadávky, ide o plnenie rovnakého druhu, pohľadávky sú spôsobilé na započítanie a bol urobený prejav smerujúci k započítaniu. S poukazom na uvedené odvolací súd nemohol prisvedčiť námietke odvolateľa o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie na strane žalobcu.

8. Odvolací súd sa rovnako stotožnil aj s právnym posúdením veci, uskutočneným súdom prvej inštancie aj pokiaľ ide o priznaný úrok z omeškania, vrátane jeho splatnosti. Nemožno sa stotožniť s argumentáciou žalovaného, ktorá nezodpovedá výkladovým pravidlám právnym noriem.

9. Odvolací súd nezistil pochybenie ani v rozhodnutí súdu prvej inštancie o trovách konania. Odvolateľ vyčítal, že žalobcovi bol nesprávne priznaný nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, pričom vzhľadom na čiastočné zamietnutie žaloby úspešných v plnom rozsahu nebol. Odvolací súd konštatuje, že žalobca bol úspešný v celej uplatnenej listine s výnimkou časti príslušenstva, preto dôvodne súd prvej inštancie priznal žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

10. O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1, § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní mal žalobca plný úspech, preto mu priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu proti odvolateľovi - žalovanému. V zmysle ust. § 262

ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

11. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Poučenie o dovolaní: Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 Civilného sporového poriadku, v ďalšom texte už len „CSP“)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 Civilného mimosporového poriadku, v ďalšom texte už len „CMP“).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 Ods. 1 C. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému

rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)